

10.3.2014

B7-0234/2014 }
B7-0235/2014 }
B7-0236/2014 }
B7-0237/2014 } RC1

KOPĪGS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. un 4. punktu

nolūkā aizstāt rezolūcijas priekšlikumus, kurus iesniedza šādas grupas:

ALDE (B7-0234)
PPE (B7-0235/2014)
Verts/ALE (B7-0236/2014)
S&D (B7-0237/2014)

par ES prioritātēm saistībā ar ANO Cilvēktiesību padomes 25. sesiju
(2014/2612(RSP))

***Laima Liucija Andrikiene, Eduard Kukan, Andrzej Grzyb, Tunne Kelam,
Cristian Dan Preda, Kinga Gál, Andrej Plenković, Alf Svensson,
Zdravka Bušić, Elena Băsescu, Roberta Angelilli, Dubravka Šuica,
Davor Ivo Stier***

PPE grupas vārdā

***Véronique De Keyser, Richard Howitt, Joanna Senyszyn, Ana Gomes, Raimon
Obiols***

S&D grupas vārdā

***Leonidas Donskis, Marietje Schaake, Olle Schmidt, Graham Watson, Marielle
de Sarnez***

ALDE grupas vārdā

Barbara Lochbihler, Nicole Kiil-Nielsen

Verts/ALE grupas vārdā

RC\1022806LV.doc

PE529.632v01-00 }
PE529.633v01-00 }
PE529.634v01-00 }
PE529.635v01-00 } RC1

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES prioritātēm saistībā ar ANO Cilvēktiesību padomes
25. sesiju
(2014/2612(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un ANO cilvēktiesību konvencijas un tām pievienotos fakultatīvos protokolus,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblējas Rezolūciju 60/251, ar ko izveido Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomi (*UNHRC*),
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju un ANO Ģenerālās asamblējas rezolūcijas par to,
- ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību konvenciju, Eiropas Sociālo hartu un ES Pamattiesību hartu,
- ņemot vērā Ārlietu padomes 3179. sanāksmē 2012. gada 25. jūnijā pieņemto ES Stratēģisko satvaru par cilvēktiesībām un demokrātiju un ES rīcības plānu par cilvēktiesībām un demokrātiju,
- ņemot vērā 2012. gada 13. jūnija ieteikumu Padomei par ES īpašo pārstāvi cilvēktiesību jautājumos,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Apvienoto Nāciju Organizācijas Cilvēktiesību padomi (*UNHRC*), tostarp Eiropas Parlamenta prioritātēm šajā sakarībā, un jo īpaši 2013. gada 7. februāra rezolūciju¹;
- ņemot vērā steidzamības kārtā pieņemtās rezolūcijas par cilvēktiesību jautājumiem,
- ņemot vērā 2013. gada 11. decembra rezolūciju par 2012. gada ziņojumu par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē un Eiropas Savienības politiku šajā jomā²,
- ņemot vērā ES Ārlietu Padomes secinājumus par ES prioritātēm ANO cilvēktiesību forumos, kas tika pieņemti 2014. gada 10. februārī,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu, 3. panta 5. punktu, 18., 21., 27. un 47. pantu,
- ņemot vērā 2014. gadā paredzētās *UNHRC* sesijas, jo īpaši 25. kārtējo sesiju, kas notiks no 2014. gada 3. līdz 28. martam,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 2. un 4. punktu,

A. tā kā cilvēktiesību universāluma ievērošanas, veicināšanas un aizsardzības princips ir

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0055.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0575.

Eiropas Savienības ētikas noteikumu un tiesību aktu kopuma neatņemama daļa un viens no Eiropas vienotības un integritātes stūrakmeņiem;

- B. tā kā ES uzticamība *UNHRC* tiktu stiprināta, ja tās iekšpolitika un ārpolitika saistībā ar cilvēktiesībām tiktu īstenota saskaņotāk;
- C. tā kā ES un tās dalībvalstīm būtu jācenšas paust vienotu viedokli, vērsties pret cilvēktiesību pārkāpumiem, lai sasniegtu pēc iespējas labākus rezultātus, un šajā sakarībā tai būtu jāturpina nostiprināt sadarbību un jāuzlabo organizatoriskie pasākumi un koordinācija starp dalībvalstīm un ES iestādēm;
- D. tā kā ES Ārlietu padome 2014. gada 10. februārī izklāstīja savas prioritātes pirms ANO Cilvēktiesību padomes 25. kārtējās sesijas un gaidāmās ANO Ģenerālās asamblejas Trešās komitejas sanāksmes, un šīs prioritātes attiecas uz stāvokli Sīrijā, Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā, Irānā, Šrilankā, Mjanmā/Birmā, Baltkrievijā, Centrālāfrikas Republikā, Dienvidsudānā, Kongo Demokrātiskajā Republikā, Eritrejā, Mali un Sudānā; tā kā Ārlietu padomē minētās tematiskās prioritātes attiecas uz tādiem jautājumiem kā nāvessods, reliģijas vai pārliecības brīvība, bērnu un sieviešu tiesības, vispārējā darba kārtība laika posmā pēc 2015. gada, uzskatu un vārda brīvība, pulcēšanās un biedrošanās brīvība, NVO sadarbība ar ANO cilvēktiesību struktūrām, spīdzināšana, lesbiešu, geju, biseksuāļu, transpersonu un interseksuāļu (*LGBTI*) tiesības, rasisms, pamatiedzīvotāju tiesības, ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības, uzņēmējdarbības un cilvēktiesības, kā arī atbalsts ANO cilvēktiesību struktūrām un mehānismiem;
- E. tā kā ir iecelts Eiropas Savienības īpašais pārstāvis cilvēktiesību jautājumos, kura uzdevums ir uzlabot ES cilvēktiesību politikas efektivitāti un pamanāmību un palīdzēt praktiski īstenot stratēģisko satvaru un rīcības plānu par cilvēktiesībām un demokrātiju;
- F. tā kā 2013. gada oktobrī tika ievēlēti 14 jauni *UNHRC* locekļi, kuri šajā forumā uzsāka darbu no 2014. gada 1. janvāra, proti, Alžīrija, Apvienotā Karaliste, Bijusī Dienvidslāvijas Maķedonijas Republika, Dienvidāfrika, Francija, Krievija, Kuba, Ķīna, Maldīvu salas, Maroka, Meksika, Namībija, Saūda Arābija un Vjetnama; tā kā deviņas ES dalībvalstis tagad kļuvušas par *UNHRC* locekļiem;
- G. tā kā prioritārā tēma Sieviešu statusa komisijas 58. sesijā būs problēmas un sasniegumi, īstenojot Tūkstošgades attīstības mērķus attiecībā uz sievietēm un meitenēm;
- H. tā kā korupcija valsts un privātajā sektorā rada un saasina nevienlīdzību un diskrimināciju pilsonisko, politisko, ekonomikas, sociālo un kultūras tiesību jomā un tā kā ir pierādīts, ka korupcija un cilvēktiesību pārkāpumi ir saistīti ar varas ļaunprātīgu izmantošanu, pārskatatbildības trūkumu un dažādiem diskriminācijas veidiem;
- I. tā kā gan Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtu Kampalas grozījumu ratifikācija valstīs, gan Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijas attiecināšana uz agresijas noziegumiem sekmēs to, lai tiktu pārtraukta tajos vainojamo nesodāmība,
- 1. atzinīgi vērtē prioritātes, ko Padome noteikusi pirms *UNHRC* 25. kārtējās sesijas; aicina Eiropas Ārējās darbības dienestu (EĀDD) un dalībvalstis ņemt vērā Parlamenta ieteikumus, cenšoties panākt ES prioritāšu īstenošanu *UNHRC*;

ANO Cilvēktiesību padomes darbs

2. uzsver, ka vēlēšanas *UNHRC* jārīko uz konkurences pamata, un pauž savu negatīvo nostāju pret reģionālu grupējumu praksi rīkot vēlēšanas, kurās ir tikai viens kandidāts; atkārtoti uzsver, ka *UNHRC* locekļu standarti attiecībā uz saistībām un reālo darbību cilvēktiesību jomā ir svarīgi, un aicina dalībvalstis uzstāt uz šādiem standartiem, nosakot kandidātus, par kurām tās balsos; uzsver, ka *UNHRC* locekļiem ir jāievēro visaugstākie cilvēktiesību veicināšanas un aizsardzības standarti; atkārtoti uzsver to, ka ir svarīgi stingri un pārredzami kritēriji, lai locekļa statusu atjaunotu valstij, kuras darbība bijusi apturēta;
3. pauž bažas par cilvēktiesību pārkāpumiem vairākās valstīs, kuras nesen ievēlētas par *UNHRC* locekļēm;
4. turpina iebilst pret to, ka valstis veido blokus balsošanai *UNHRC*; mudina *UNHRC* locekles balsot pārredzami;
5. pauž nožēlu par to, ka samazinās pilsoniskās sabiedrības un *UNHRC* sadarbības iespējas, un ka NVO tiek piedāvāts mazāk iespēju uzstāties šīs organizācijas sesijās; mudina ES un *UNHRC* nodrošināt, lai pilsoniskā sabiedrība varētu sniegt pēc iespējas lielāku ieguldījumu *UNHRC* 25. sesijā, kā arī saistībā ar vispārējā periodiskā pārskata (VPP) procesu un citiem ANO cilvēktiesību mehānismiem, nebaidoties no represijām pēc atgriešanās savās mītnes zemēs; nosoda ziņojumus par šādām represijām un mudina EĀDD un dalībvalstis nodrošināt, ka šādi gadījumi tiek sistemātiski uzraudzīti;
6. uzteic ANO augsto cilvēktiesību komisāri Navi Pileju par viņas pastāvīgajiem centieniem nostiprināt nolīgumu struktūras; vēlreiz īpaši atgādina par nolīgumu struktūru daudzpusīgo raksturu un uzsver, ka pilsoniskā sabiedrība ir pastāvīgi jāiekļauj šajos procesos; turklāt uzsver, ka līgumu struktūru neatkarība un efektivitāte ir jāsaglabā un jāuzlabo;

Jautājumi, kas attiecas uz konkrētām valstīm

Sīrija

7. atkārtoti stingri nosoda Sīrijas režīma plašos cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus, tostarp jebkādu vardarbību un ieslodzīto sistemātisku spīdzināšanu un sodīšanu ar nāvi; nosoda visus cilvēktiesību pārkāpumus un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumus, ko izdara režīmam opozīcijā esošas bruņotas grupas; pauž nopietnas bažas par smagajām sekām, ko trīs gadus ilgstošais konflikts atstājis uz civiliedzīvotājiem, un to, ka arvien pasliktinās humanitārais stāvoklis valstī un reģionā; aicina visus bruņotos dalībniekus nekavējoties pārtraukt vardarbību Sīrijā; pilnībā atbalsta uz Ženēvas komunikē pamata nesen uzsāktās sarunas, kam vajadzētu kļūt par pirmo posmu virzībā uz politisku un demokrātisku konflikta risinājumu, lai veicinātu pašas Sīrijas vadītu demokrātisku pāreju, kas atbilstu šīs valsts iedzīvotāju likumīgajām vēlmēm;
8. mudina visas konfliktā iesaistītās puses, jo īpaši Sīrijas režīmu, nodrošināt visaptverošu un drošu pārrobežu piekļuvi starptautiskās humanitārās palīdzības sniegšanai, un pildīt savu solījumu ļaut sievietēm un bērniem izkļūt no aplenktajām pilsētām, piemēram, Homsas, un no Jarmukas nometnes; atzinīgi vērtē ANO Drošības padomes 2014. gada 22. februāra Rezolūciju 2139, kurā aicināts humanitārās palīdzības sniedzējiem nodrošināt piekļuvi visai

valsts teritorijai, lai mazinātu civiliedzīvotāju ciešanas, un aicina ātri īstenot šo rezolūciju; aicina atbrīvot gan valdības aizturētos miermīlīgos aktīvistus, gan civilos ķīlniekus, kurus saņēmušas gūstā bruņotas grupas;

9. uzsver — ņemot vērā līdz šim nepieredzēto krīzes apmēru, par ES un visas starptautiskās kopienas prioritāti jāklūst uzdevumam atvieglot ciešanas tiem miljoniem Sīrijas iedzīvotāju, kuriem ir vajadzīgas pirmās nepieciešamības preces un pakalpojumi; atgādina ES dalībvalstīm par to humāno atbildību pret Sīrijas bēgļiem un norāda, ka tādas traģēdijas kā Lampedūzā nedrīkst atkārtoties; mudina Komisiju un dalībvalstis palīdzēt bēgļiem, kas cenšas glābties no konflikta; atgādina, ka 2013. gada 9. oktobra rezolūcijā Parlaments mudināja dalībvalstis risināt steidzamās vajadzības, nodrošinot drošu ieceļošanu ES, lai uz laiku uzņemtu Sīrijas bēgļus, un veicot bēgļu pārvietošanu papildus pašreizējām valstu kvotām un ļaujot ieceļot ar humanitārām vīzām;
10. atkārtoti aicina EĀDD un dalībvalstis nodrošināt, ka Sīrijas situācijai joprojām tiek piešķirta vislielākā prioritāte ANO sistēmā, jo īpaši *UNHRC*;
11. uzsver, ka tīša civiliedzīvotāju mērdēšana badā, kā arī uzbrukumi veselības aizsardzības iestādēm saskaņā ar starptautiskajām tiesībām ir aizliegti un tiks uzskatīti par kara noziegumiem; atkārtoti uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt atbildību visos līmeņos; šajā sakarībā atzinīgi vērtē neatkarīgās starptautiskās izmeklēšanas komisijas Sīrijas jautājumā darbu, tostarp tās jaunāko ziņojumu, kas tiks apspriests *UNHRC*, un aicina komisiju izmeklēt neseno ziņojumu, kurā apkopoti tūkstošiem fotogrāfiju par spīdzināšanas gadījumiem, kuros tiek vainotas Sīrijas militārpersonas; atkārtoti prasa ANO Drošības padomei nodot lietu par stāvokli Sīrijā Starptautiskajai Krimināltiesai, lai tiktu veikta oficiāla izmeklēšana; prasa priekšsēdētāja vietniecei / augstajai pārstāvei veikt pasākumus, lai to īstenotu;

Ēģipte

12. nosoda Ēģiptē notiekošos cilvēktiesību pārkāpumus, tostarp žurnālistu, pilsoniskās sabiedrības pārstāvju un politiskās opozīcijas aktīvistu vajāšanu un aizturēšanu, kā arī pārmērīgu spēka lietošanu, kuras rezultātā gāja bojā liels skaits civiliedzīvotāju, piemēram, reizē, kad tika pieminēta revolūcijas trešā gadadiena un referendumu dienas 2013. gada janvārī; mudina Ēģiptes varas iestādes nodrošināt pilna apjoma, pārredzamu un neatkarīgu izmeklēšanu par civiliedzīvotāju bojāeju, lai sauktu pie atbildības visus vainīgos; nosoda to, ka desmitiem tūkstošu ēģiptiešu tiek turēti cietumā un vajāti, tostarp par teroristu organizāciju uzskatītās Musulmaņu brālības pārstāvji, jo tas kavē iespēju sākt iekļaujošu izlīguma procesu, kas tik nepieciešams valsts stabilitātei un attīstībai; aicina *UNHRC* nosodīt šos cilvēktiesību pārkāpumus, uzraudzīt veiktās izmeklēšanas un apsvērt iespēju uzsākt savu izmeklēšanu, ja Ēģiptes varas iestāžu izmeklēšanai nebūs rezultātu; uzsver, ka ir svarīgi jau drīzumā atvērt *OHCHR* reģionālo biroju Kairā, kam piekritušas Ēģiptes varas iestādes;
13. ņem vērā to, ka pieņemta jauna Ēģiptes konstitūcija; atzīmē, ka tajā ir atsauce uz kristiešu un ebreju reliģisko lietu neatkarību, un atzīst progresu attiecībā uz reliģijas brīvību; atzinīgi vērtē to, ka jaunajā Ēģiptes konstitūcijā ir iekļauta atsauce uz pilsonisko valdību, uzskatu brīvību, visu iedzīvotāju līdztiesību, tostarp sieviešu tiesību uzlabošanu, bērnu tiesību

nodrošināšanu, jebkādu spīdzināšanas veidu un izpausmju aizliegumu, jebkādu verdzības veidu aizliegumu un kriminalizēšanu, kā arī uz apņemšanos ievērot Ēģiptes parakstītos starptautiskos cilvēktiesību līgumus; stingri nosoda to, ka jaunajā konstitūcijā pārāk liela vara uzticēta armijai un militārajām tiesām;

14. pauž bažas par to, ka tūkstošiem cilvēku, galvenokārt bēgļi no Eritrejas un Somālijas, tostarp daudz sieviešu un bērnu, iet bojā, pazūd vai tiek nolaupīti un turēti kā ķīlnieki pret izpirkuma maksu, tiek spīdzināti, seksuāli izmantoti vai tos nogalina cilvēku tirgotāji Sinajas reģionā, lai iegūtu orgānus pārdošanai; šajā sakarībā atgādina, ka jaunās konstitūcijas 89. pants nosaka, ka visi verdzības, apspiešanas, cilvēku piespiedu izmantošanas veidi, seksuālo pakalpojumu tirdzniecība un cita veida cilvēku tirdzniecība ir aizliegta un Ēģiptes tiesību akti par to paredz kriminālatbildību;

Lībija

15. aicina gaidāmajā *UNHRC* sesijā pieņemt rezolūciju, kuras pamatā būtu *OHCHR* ziņojums un kas nostiprinātu *OHCHR* pilnvaras uzraudzīt un ziņot *UNHRC* par stāvokli cilvēktiesību jomā un problēmām Lībijā; pauž bažas par nelegālajiem aizturēšanas gadījumiem saistībā ar konfliktu, kā arī spīdzināšanu un ārpustiesas slepkavībām, un šajā sakarībā atzinīgi vērtē ieteikumus ANO atbalsta misijas ziņojumā par spīdzināšanu; pauž bažas par uzbrukumiem plašsaziņas līdzekļu darbiniekiem un aicina aizsargāt plašsaziņas līdzekļu plurālismu un vārda brīvību; aicina atbalstīt konfliktu risināšanu un nacionālo izlīgumu;

Tunisija

16. atzinīgi vērtē to, ka Tunisija 2014. gada 26. janvārī pieņēma jaunu konstitūciju, kas varētu kalpot par iedvesmas avotu valstīm reģionā un citur; mudina Tunisijas varas iestādes šī gada laikā organizēt iekļaujošas, pārredzamas un uzticamas vēlēšanas;

Palestīna

17. atzinīgi vērtē to, ka Palestīna kopš 2012. gada novembra piedalās kā novērotāja valsts, kas nav ANO dalībvalsts; atkārtoti pauž atbalstu šiem centieniem; atzīmē ES pausto atbalstu tam, lai Palestīna kļūtu par pilntiesīgu ANO dalībvalsti kā daļu no politiska risinājuma Izraēlas un Palestīnas konfliktam; apstiprina, ka ES neatzīs nekādas izmaiņas robežās, kas pastāvēja līdz 1967. gadam, tostarp attiecībā uz Jeruzalemi, izņemot izmaiņas, par kurām puses ir vienojušās; šajā sakarībā atbalsta ES Padomes 2013. gada 16. decembra secinājumus par Tuvo Austrumu miera procesu, kurā ir nosodīts tas, ka Izraēla nepārtraukti paplašina apmetnes, kas saskaņā ar starptautiskajām tiesībām ir nelikumīgi un rada šķērslī mieram;

Izraēla

18. atzinīgi vērtē to, ka Izraēla ir atkal iesaistījusies *UNHRC* un ka paredzēts pieņemt otrā cikla VPP ziņojumu par valsti; aicina Izraēlas varas iestādes sadarboties ar visiem īpašo mandātu turētājiem, tostarp īpašo referentu par stāvokli cilvēktiesību jomā okupētajās teritorijās; pauž atbalstu secinājumiem, kas iekļauti ANO ģenerālsekretāra un ANO augstās cilvēktiesību komisāres ziņojumos attiecībā uz Izraēlu un okupētajām palestīniešu

RC\1022806LV.doc

PE529.632v01-00 }

PE529.633v01-00 }

PE529.634v01-00 }

PE529.635v01-00 } RC1

teritorijām, un aicina Izraēlu īstenot ieteikumus, ko sagatavojusi neatkarīgā starptautiskā faktu vākšanas misija par Izraēlas apmetņu ietekmi uz palestīniešu cilvēktiesībām; pauž dziļas bažas, ka tiek ziņots par to, ka Izraēlas aizturēšanas vietās atrodas bērni, kas aizturēti politisku iemeslu dēļ;

Bahreina

19. pauž bažas par cilvēktiesību aizstāvju un politiskās opozīcijas aktīvistu stāvokli Bahreinā; atzinīgi vērtē 2013. gada septembra paziņojumu *UNHRC* par Bahreinu, ko parakstīja visas ES dalībvalstis; prasa nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus pārliecības dēļ ieslodzītos, politiskos aktīvistus, žurnālistus, cilvēktiesību aizstāvjus un miermīlīgos demonstrantus; aicina visas ES dalībvalstis strādāt pie tā, lai nākamajā *UNHRC* sesijā tiktu pieņemta rezolūcija par stāvokli cilvēktiesību jomā Bahreinā, koncentrējoties uz to Bahreinas solījumu izpildi, kurus tā puda VPP procesa laikā, kā arī Bahreinas karaļa atbalstītās Bahreinas Neatkarīgās izmeklēšanas komisijas ieteikumu izpildi, tostarp to ieteikumu izpildi, kas attiecas uz cilvēktiesību aizstāvjiem;

Saūda Arābija

20. aicina Saūda Arābiju, kas ir jaunievēlēta *UNHRC* locekle, Vispārējā periodiskā pārskata darba grupas 17. sēdes ieteikumos pievērst uzmanību tam, lai gan tiesību aktos, gan praksē tiktu pārtraukta visu veidu diskriminācija pret sievietēm un ļautu sievietēm pilnībā un līdzvērtīgi piedalīties sabiedrībā; tiktu veikti visi nepieciešamie pasākumi, lai apkarotu vardarbību ģimenē un nodrošinātu, ka cietušajiem ir pieejami aizsardzības, arī tiesiskās aizsardzības, līdzekļi; tiktu ieviests likums, kas aizliegtu visas agras un piespiedu bērnu laulības, un tiktu noteikts, ka minimālais vecums, kad var likumīgi stāties laulībā, ir 18 gadi; tiktu pieņemti likumi, lai aizsargātu bērnības, vārda, miermīlīgas pulcēšanās un reliģijas brīvību; tiktu noteikts moratorijs nāvessodam, paredzot tā atcelšanu; tiktu atļauts reģistrēt cilvēktiesību jomā aktīvas NVO; kā arī tiktu ratificēti galvenie cilvēktiesību instrumenti;

Irāna

21. atzinīgi vērtē rezolūciju, ko *UNHRC* pieņēma 2013. gada martā, par stāvokli cilvēktiesību jomā Irānas Islāma Republikā, un to, ka ir pagarināts mandāts īpašajam referentam par stāvokli cilvēktiesību jomā Irānā; atkārtoti pauž atbalstu mandāta turpmākai spēkā esamībai un aicina Irānu ļaut ANO īpašajam referentam iebruukt valstī, jo tas ir izšķirošs solis ceļā uz dialoga sākšanu ar mērķi novērtēt stāvokli cilvēktiesību jomā Irānā; atkārtoti nosoda to, ka Irānā pastāv nāvessods, ka ir ievērojami palielinājies izpildīto nāvessodu skaits — 2014. gada pirmajās divās nedēļās ir pakārti 40 cilvēku, un to, ka joprojām tiek pārkāptas tiesības uz pārliecības brīvību; pieņem zināšanai, ka ir pazīmes, kas liecina par sākotnēju progresu saistībā ar Irānas valdības nostāju attiecībā uz cilvēktiesībām, tostarp politiskajiem ieslodzītajiem; aicina ES un *UNHRC* arī turpmāk cieši uzraudzīt stāvokli cilvēktiesību jomā un nodrošināt, ka cilvēktiesības joprojām ir galvenā prioritāte visos darījumos ar Irānas valdību;

Krievija

22. asi nosoda Krievijā pieņemtos likumus par „ārvalstu aģenta” statusu, kas tiek izmantoti, lai

RC\1022806LV.doc

PE529.632v01-00 }

PE529.633v01-00 }

PE529.634v01-00 }

PE529.635v01-00 } RC1

vajātu NVO, veicot reidus birojos, uzliekot naudassodus un izmantojot citas iebiedējošas metodes; aicina ES un tās dalībvalstis nepārtraukti izdarīt spiedienu uz Krieviju gan *UNHRC*, gan citādi, lai tiktu izbeigti nepārprotamie pārkāpumi attiecībā uz vārda un biedrošanās brīvību; pauž dziļas bažas par visiem citiem nepārtrauktajiem cilvēktiesību pārkāpumiem Krievijā, piemēram, represijām pret plašsaziņas līdzekļiem, diskriminējošiem likumiem pret seksuālajām minoritātēm, biedrošanās brīvības neievērošanu un tiesu neatkarības neesamību;

Baltkrievija

23. atkārtoti pauž atbalstu *UNHRC* īpašajam referentam par stāvokli cilvēktiesību jomā Baltkrievijā; aicina īpašā referenta mandātu pagarināt vēl par vienu gadu, kad tas beigsies 2014. gada jūnijā; atzinīgi vērtē rezolūciju par Baltkrieviju, kas pieņemta 2013. gada jūnijā, un to, ka tiek nepārtraukti ziņots par būtiskiem cilvēktiesību pārkāpumiem valstī un ka tam tiek pievērsta uzmanība; mudina EĀDD un dalībvalstis turpināt izdarīt spiedienu uz Baltkrieviju saistībā ar cilvēktiesībām;

Uzbekistāna

24. atzinīgi vērtē VPP iznākumu Uzbekistānā; uzskata — ir jāpauž nožēla, ka Uzbekistānas valdība joprojām atsakās piekrist pieprasījumiem, lai valsti apmeklētu *UNHRC* īpašo mandātu turētāji; mudina ES dalībvalstis censties *UNHRC* izveidot īpašu mehānismu, lai uzraudzītu stāvokli cilvēktiesību jomā Uzbekistānā;

Centrālāfrikas Republika

25. atkārtoti pauž dziļas bažas par stāvokli Centrālāfrikas Republikā; aicina starptautisko sabiedrību steidzami atbalstīt ANO aicinājumu sniegt humāno palīdzību, jo tam akūti nepietiek līdzekļu, un aicina uzlabot drošību, lai nodrošinātu, ka iedzīvotājiem humānā palīdzība ir pieejama; cer, ka ES KDAP misijas ātra izvietošana palīdzēs uzlabot situāciju uz vietas; atzinīgi vērtē ANO Drošības padomes Rezolūciju 2136(2014), ANO Cilvēktiesību padomes rezolūciju, tās 2014. gada 20. janvāra īpašo sesiju par stāvokli Centrālāfrikas Republikā un to, ka ir iecelts neatkarīgs eksperts par stāvokli cilvēktiesību jomā valstī; mudina jauno pagaidu prezidenti Sambu-Panzu darīt visu iespējamo, lai izbeigtu vardarbību un mazinātu reliģisko spriedzi valstī;

Kongo Demokrātiskā Republika

26. norāda uz ANO aicinājumu arī turpmāk sniegt atbalstu konflikta plosītajai Kongo Demokrātiskās Republikas (KDR) austrumu daļai, lai nodrošinātu, ka tā nekļūst par aizmirstu krīzi; pauž nopietnas bažas par nesen veikto masveida iedzīvotāju pārvietošanu Katangas reģionā; stingri nosoda valsts austrumos notikušos nemiernieku spēku uzbrukumus civiliedzīvotājiem, tostarp sievietēm un bērniem; stingri nosoda sistemātisku izvarošanu izmantošanu kā vienu no karadarbības ieročiem; pauž dziļas bažas, ka vēl arvien turpinās bērnu izmantošana par karavīriem, un pieprasa viņu atbrūošanu, rehabilitāciju un reintegrāciju; uzskata, ka ANO Kongo Demokrātiskās Republikas un reģiona miera, drošības un sadarbības programma joprojām ir galvenais pamats tam, lai panāktu noturīgu mieru; atzinīgi vērtē ANO Drošības padomes 2014. gada janvāra Rezolūciju 2136, ar kuru tiek atjaunots KDR noteiktais ieroču embargo;

RC\1022806LV.doc

PE529.632v01-00 }
PE529.633v01-00 }
PE529.634v01-00 }
PE529.635v01-00 } RC1

Eritreja

27. mudina ES un *UNHRC* arī turpmāk pievērst uzmanību un vērību stāvoklim cilvēktiesību jomā Eritrejā, jo smago cilvēktiesību pārkāpumu dēļ ir daudz bēgļu un migrantu; atzinīgi vērtē *UNHRC* rezolūciju par stāvokli cilvēktiesību jomā Eritrejā, kas tika vienbalsīgi pieņemta 2013. gada jūnijā; pauž gandarījumu par pirmo ziņojumu, ko sagatavojis īpašais referents par stāvokli cilvēktiesību jomā valstī; aicina *UNHRC* 26. sesijā atjaunot minētā īpašā referenta mandātu;

Mali

28. atzinīgi vērtē to, ka ir iecelts neatkarīgs eksperts par stāvokli cilvēktiesību jomā Mali, ka tiek nepārtraukti uzraudzīts stāvoklis cilvēktiesību jomā pēc konflikta un ka citas Āfrikas valstis ir uzņēmušas izteiktu vadošo lomu, lai uzlabotu stāvokli cilvēktiesību jomā valstī; aicina atjaunot neatkarīgā eksperta mandātu;

Dienvidsudāna

29. pauž dziļas bažas par situāciju Dienvidsudānā, tostarp par politisko cīņu par valsts vadību, kas ir izraisījis arvien plašākas etniskas sadursmes un vairāk nekā 650 000 cilvēku pārvietošanu; aicina ES dalībvalstis ierosināt izskatīt šo jautājumu *UNHRC*, lai stāvoklis Dienvidsudānā arī turpmāk būtu aktuāls starptautiskajā darba kārtībā; atzinīgi vērtē to, ka 2014. gada 24. janvārī tika parakstīta vienošanās par karadarbības izbeigšanu, bet uzsver, ka tas ir tikai pirmais solis ceļā uz mieru un samierināšanu; nosoda plaši izplatītos cilvēktiesību pārkāpumus un uzsver, ka vainīgie jāsauc pie atbildības; atzinīgi vērtē Āfrikas Savienības iesaistīšanos izmeklēšanas komitejas izveidē, kas būs pamats tiesiskumam, atbildībai un turpmākai samierināšanai;

Šrilanka

30. nosoda notiekošos uzbrukumus reliģiskajām minoritātēm, kā arī cilvēktiesību aizstāvju, juristu un žurnālistu vajāšanu un iebiedēšanu; atzīst, ka ir gūti panākumi rekonstrukcijā un Gūtās pieredzes un samierināšanas komisijas atsevišķu ieteikumu īstenošanā, taču pauž nožēlu par to, ka Šrilankas valdība joprojām neveic neatkarīgu un ticamu izmeklēšanu par iepriekš veiktajiem starptautisko cilvēktiesību un humanitāro tiesību pārkāpumiem; pauž stingru atbalstu ANO augstās cilvēktiesību komisāres ieteikumam izveidot neatkarīgu starptautisku izmeklēšanas mehānismu, kas palīdzētu konstatēt patiesību tad, kad valsts izmeklēšanas mehānismiem tas nav izdevies;

Birma/Mjanma

31. atzinīgi vērtē *UNHRC* pieņemto rezolūciju par Birmu/Mjanmu un īpašā referenta joprojām notiekošajam darbam; aicina *UNHRC* nepārtraukt un negrozīt īpašā referenta mandātu, kamēr valstī nav izveidots Augstā cilvēktiesību komisāra birojs (*OHCHR*) ar pilnu mandātu, un aicina Birmu/Mjanmu nodrošināt, ka Cietumsodu pārskatīšanas komiteja turpina strādāt pie tā, lai tiktu atrisinātas visas iesāktās lietas un tiktu atcelts pretrunīgi vērtētais likums, kas skar vārda un bēdrosanās brīvību (konkrētāk, 2011. gada Miermīlīgas pulcēšanās un gājienu likums); nosoda notiekošo vardarbību un pārkāpumus, kas izdarīti pret rohingu mazākumtautību Rakainas pavalstī, un uzbrukumiem musulmaņiem un citām

religiskajām minoritātēm, kā arī aicina veikt pilnu, pārredzamu un neatkarīgu izmeklēšanu par šādiem pārkāpumiem;

Korejas Tautas Demokrātiskā Republika

32. atzinīgi vērtē to, ka ir plānots paplašināt mandātu ANO īpašajam referentam par stāvokli cilvēktiesību jomā Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā (KTDR), kā arī 2013. gada martā ar konsensu pieņemto rezolūciju un to, ka minētās valsts Cilvēktiesību izmeklēšanas komisija ir iesniegusi ziņojumu; atkārtoti aicinājumu KTDR valdībai pilnībā sadarboties ar īpašo referentu un atvieglot viņa vizīti valstī; mudina *UNHRC* ņemt vērā Starptautiskās izmeklēšanas komisijas ieteikumus, īpašu uzmanību pievēršot vajadzībai nosodīt KTDR teritorijā izdarītos starptautiskos noziegumus, palielināt ANO spēju dokumentēt cilvēktiesību pārkāpumus valstī un izveidot atbilstošus starptautiskus mehānismus, lai nodrošinātu saukšanu pie atbildības par KTDR teritorijā izdarītajiem starptautiskajiem noziegumiem;

Kambodža, Kotdivuāra, Haiti, Somālija un Sudāna

33. atzinīgi vērtē to, ka ir pagarināts mandāts neatkarīgajiem ekspertiem par Kambodžu, Kotdivuāru, Haiti, Somāliju un Sudānu; mudina šo valstu iestādes pilnībā sadarboties ar šīm pilnvarotajām personām;

Tematiski jautājumi

Bērnu tiesības

34. atzinīgi vērtē *UNHRC* darbu bērnu tiesību jomā, piemēram 2013. gada septembra rezolūciju par tādu bērnu novēršamiem nāves un saslimšanas gadījumiem, kas ir jaunāki par pieciem gadiem, kā vienu no cilvēktiesību problēmām, un Bērnu tiesību komitejas darbu; aicina valstis ratificēt ANO Bērna tiesību konvencijas 3. fakultatīvo protokolu, pateicoties kuram bērni minētajai komitejai varēs iesniegt savas sūdzības; uzteic gaidāmo *UNHRC* rezolūciju par bērnu tiesībām, kas ir izcils ES un Latīņamerikas un Karību jūras reģiona valstu grupas (*GRULAC*) Apvienoto Nāciju Organizācijā sadarbības piemērs; pauž dziļas bažas par bērnu spīdzināšanas un aizturēšanas gadījumiem, par kuriem ir ziņojušas tādas organizācijas kā ANO Bērnu fonds (*UNICEF*) un *Amnesty International*; aicina ANO turpmāk izmeklēt šādus gadījumus un formulēt rīcības ieteikumus;

Sievietes un meitenes

35. prasa, lai ES aktīvi piedalītos Komisijas par sieviešu statusu 58. sēdē, lai nemazinātu ANO Pekinas Rīcības platformas uzstādījumu efektivitāti, piemēram, iespējas iegūt izglītību un izmantot veselības pakalpojumus kā pamata cilvēktiesības, tostarp seksuālās un reproduktīvās tiesības; stingri nosoda to, ka seksuāla vardarbība pret sievietēm tiek izmantota kā karadarbības taktika, tostarp stingri nosoda tādos noziegumus kā masveida izvarošana, seksuālā vardarbība, piespiedu prostitūcija, dažāda veida dzimumnosacīta vajāšana, tostarp sieviešu dzimumorgānu kropļošana, cilvēku tirdzniecība, agras laulības pret savu gribu, ģimenes goda aizstāvības slepkavības un visus citus līdzvērtīgi smagus seksuālās vardarbības veidus; vēlreiz aicina ES un visas dalībvalstis parakstīt un ratificēt Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē

novēršanu un apkarošanu;

Spīdzināšana

36. atgādina par to, ka ir svarīgi apkarot spīdzināšanu un citas ļaunprātīgas attieksmes formas, un par prioritāti, kādu ES piešķir šim jautājumam, jo īpaši attiecībā uz bērniem; aicina *UNHRC* izmantot ikgadējo rezolūciju par spīdzināšanu, lai atjaunotu īpašā referenta pilnvaras vēl uz trim gadiem, un nodrošināt efektīvu agrāk pieņemto rezolūciju par spīdzināšanu vēra ņemšanas uzraudzību; mudina EĀDD, Komisiju un ES dalībvalstis praksē pierādīt savu kopējo apņemšanos izskaust spīdzināšanu un atbalstīt upurus, jo īpaši arī turpmāk sniedzot vai vajadzības gadījumā sākot sniegt ieguldījumu ANO Brīvprātīgajā fondā spīdzināšanas upuriem un īpašā fondā, kas izveidots ar Konvenciju pret spīdzināšanu pievienotajā fakultatīvajā protokolā;

Nāvēssods

37. atkārtoti pauž nāvēssoda izmantošanas stingru nosodījumu un stingri atbalsta moratoriju kā soli nāvēssoda atcelšanas virzienā; aicina ES, tās dalībvalstis un *UNHRC* arī turpmāk censties panākt nāvēssoda atcelšanu visā pasaulē; cieši piekodina valstīm, kas joprojām soda ar nāvi, publiskot saprotamus un precīzus datus par spriedumu un izpildīto nāvēssodu skaitu;

Relīģijas vai ticības brīvība

38. nosoda joprojām visā pasaulē notiekošos tiesību uz reliģisko vai ticību brīvību pārkāpumus; uzsver, ka ES šo jautājumu uzskata ļoti nozīmīgu; aicina dalībvalstis turpināt darbu pie šā jautājuma; atzinīgi vērtē ANO īpašā referenta reliģiskās vai ticības brīvības jautājumos pilnvaru pārjaunojumu; vēlreiz atgādina, ka domas, apziņas un reliģijas brīvība, tostarp brīvību mainīt reliģiju vai ticību vai no tās atteikties, ir pamata cilvēktiesības; tādēļ stingri uzsver nepieciešamību efektīvi apkarot reliģisko minoritāšu jebkāda veida diskrimināciju visā pasaulē;

LGBTI tiesības

39. pauž bažas par diskriminējošo likumu un paņēmieni, un vardarbības aktu neseno pieaugumu pret indivīdiem, pamatojoties uz to seksuālo orientāciju un dzimumidentitāti; mudina īstenot ciešu situācijas Nigērijā un Ugandā novērošanu, kur jauni likumi nopietni apdraud seksuālo minoritāšu brīvību; nosoda diskriminējošo likumu pieņemšanu Krievijā un vārda brīvības apspiešanu šajā valstī; atkārtoti pauž atbalstu augstās cilvēktiesību komisāres joprojām veiktajam darbam, apkarojot šos diskriminējošos likumus un paņēmienus, un ANO darbam pie šiem jautājumiem vispār; iesaka ES dalībvalstīm, Padomei un EĀDD ņemt aktīvu dalību, apkarojot mēģinājumus ierobežot šīs tiesības;

Diskriminācija kastas dēļ

40. nosoda diskrimināciju kastas dēļ; pauž dziļas bažas par joprojām plaši izplatītiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kas tiek izdarīti kastas dēļ, un vardarbības aktiem, tostarp seksuālās vardarbības aktiem pret sievietēm, kas ir attiecīgo kopienu locekles; atzinīgi vērtē *OHCHR* darbu un ar ANO īpašajiem mandātiem pilnvaroto personu darbu, apkarojot

šāda veida diskrimināciju; mudina ES dalībvalstis sekmēt ANO diskriminācijas darbā efektīvas izskaušanas principu un pamatnostādņu projektu atbalstīšanu un aicina *UNHRC* pieņemt šo regulējumu;

Tiesības uz miermīlīgu pulcēšanos

41. aicina ES atbalstīt uzraudzību, ko īsteno attiecībā uz *OHCHR* izstrādātu ziņojumu par efektīviem pasākumiem un paraugpraksi, ar ko nodrošina cilvēktiesību sekmēšanu un aizsardzību saistībā ar miermīlīgiem protestiem, jo īpaši atbalstot centienus izstrādāt starptautisku tiesisko regulējumu, kas attiektos uz miermīlīgas pulcēšanās tiesībām;

Mājoklis

42. atkārtoti pauž atzinību par nozīmi, kādu *UNHRC* piešķir tiesībām uz mājokli; atkārtoti aicina Savienību un tās dalībvalstis sekmēt iespējas iegūt atbilstošu mājokli kā pamattiesības;

Ūdens un sanitārie apstākļi

43. atzinīgi vērtē *UNHRC* 2013. gada septembrī pieņemto rezolūciju par tiesībām uz drošu dzeramo ūdeni un sanitāriem apstākļiem un ANO īpašā referenta šajā jautājumā darbu, konkrētāk, izstrādājot rokasgrāmatu par to, kā īstenot tiesības uz drošu dzeramo ūdeni un sanitāriem apstākļiem; aicina EĀDD, ES dalībvalstis un *UNHRC* arī turpmāk pievērst uzmanību šim bieži vien ignorētajām, taču vitāli svarīgajām cilvēktiesībām uz ūdeni un sanitāriem apstākļiem;

Uzņēmējdarbība un cilvēktiesības

44. stingri atbalsta ANO pamatprincipu īstenošanu uzņēmējdarbības un cilvēktiesību jomā; aicina ES un tās dalībvalstis aktīvi līdzdarboties ANO darba grupas par cilvēktiesībām un transnacionāliem uzņēmumiem un citiem komerciāliem uzņēmumiem 7. sesijā un atbalstīt centienus to politikas nostādnes pielāgot ESAO pamatnostādnēm daudznacionālo uzņēmumu jomā un ANO pamatprincipiem uzņēmējdarbības un cilvēktiesību jomā; atkārtoti prasa Eiropas Komisijai ziņot līdz 2014. gada beigām par to, kā ES dalībvalstis īsteno ANO pamatprincipus uzņēmējdarbības un cilvēktiesību jomā; konstatē nesen radušos iniciatīvu prasīt juridiski saistoša instrumenta pieņemšanu ANO sistēmā attiecībā uz uzņēmējdarbību un cilvēktiesībām;

Korupcija un cilvēktiesības

45. aicina ES un tās dalībvalstis atbalstīt ANO īpašā referenta finanšu noziegumu, korupcijas un cilvēktiesību jautājumos amata izveidi;

Sports

46. atzinīgi vērtē 2013. gada septembrī pieņemto rezolūciju par cilvēktiesību veicināšanu ar sporta un olimpisko ideālu starpniecību; pauž bažas par situāciju ar darba ņēmējiem imigrantiem Katarā, jo īpaši, gatavojoties 2022. gada pasaules futbola čempionātam; pieņem zināšanai Kataras iniciatīvu par šo problēmu atrisināšanu; aicina Kataras varas

iestādes mainīt savas darba tiesības, lai atceltu sponsorēšanas likumu (*kafala* sistēmu), kas ir spēkā visā reģionā, un ratificēt attiecīgās starptautiskās konvencijas; mudina ES nodrošināt, lai ES uzņēmumi, kas strādā Kataras celtniecības nozarē, nesekmētu darba ņēmēju imigrantu cilvēktiesību pārkāpumus; uzsver, ka ir svarīgi rūpīgi pārbaudīt visus svarīgākos sporta notikumus un to ietekmi uz cilvēktiesībām, piemēram, 2014. gada februāra Soču ziemas olimpiskās spēles Krievijā un joprojām notiekošo pulcēšanās brīvības un seksuālo minoritāšu tiesību apspiešanu, un gaidāmo pasaules futbola čempionātu Brazīlijā, kur tiek ziņots par izlikšanu no mājām un iedzīvotāju pārvietošanu visā valstī;

Bruņotu bezpilota lidaparātu izmantošana

47. pauž bažas par cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumiem, nelikumīgi nogalinot konkrētas personas ar bruņotu bezpilota lidaparātu palīdzību, kā rezultātā ir nogalināts, nopietni ievainots vai traumēts nezināms skaits civiliedzīvotāju, kas neatrodas deklarētajās konflikta zonās; atbalsta saskaņā ar attiecīgo ANO īpašo mandātu turētāju īstenotos pūliņus sekmēt to, lai dalībvalstis bruņotos bezpilota lidaparātus izmantotu pārskatāmi un kontrolējami, ievērojot noteikto starptautisko tiesisko regulējumu; aicina ES, tās dalībvalstis un *UNHRC* arī turpmāk atbalstīt nelikumīgas konkrētu personu nogalināšanas izmeklēšanu un pārbaudīt ANO īpašo referentu ārpustiesas, tūlītējas vai patvaļīgas nāvēssoda izpildes vai patvaļīgas nāvēssoda un terorisma apkarošanas, un cilvēktiesību jautājumos formulēto ieteikumu izpildi;

Starptautiskā Krimināltiesā

48. atkārtoti pauž nedalītu atbalstu Starptautiskajai Krimināltiesai un joprojām ir pret jebkādiem mēģinājumiem graut tās leģitimitāti; pieprasa, lai tiktu aktīvi izstrādāta ES nostāja par agresijas noziegumu un Kampalas grozījumiem;

Vispārējais periodiskais pārskats

49. atkārtoti apliecina, cik svarīgs ir vispārējā periodiskā pārskata (VPP) visaptverošais raksturs, lai rastu pilnīgu izpratni par situāciju cilvēktiesību jomā visās ANO dalībvalstīs, un atkārtoti uzsver, cik joprojām svarīgs ir šis otrais pārskata cikls, kurā galvenā vērība ir pievērsta pirmajā ciklā akceptēto ieteikumu īstenošanai; tomēr atkārtoti aicina, lai ieteikumi, ko valstis nepieņēma pirmajā ciklā, tiktu vēlreiz pārskatīti, VPP procesam turpinoties;
50. aicina tās ES dalībvalstis, kas piedalās VPP interaktīvajos dialogos, izteikt ieteikumus, kas ir konkrēti un izmērāmi, lai tādējādi uzlabotu akceptēto ieteikumu īstenošanas pārbaudes kvalitāti un īstenošanu; uzsver, ka ir svarīgi, lai Komisija un ES dalībvalstis sniedz tehnisko palīdzību, lai palīdzētu pārskatā analizētajām valstīm īstenot saistībā ar termiņa vidusposma atjauninājumā izteiktos ieteikumus nolūkā sekmēt īstenošanas uzlabošanu;
51. uzsver vajadzību regulāri iekļaut VPP ieteikumus ES cilvēktiesību dialogos un konsultācijās, un ES cilvēktiesību valsts stratēģijās; atkārtoti iesaka, lai Parlaments pievērstu uzmanību šiem ieteikumiem tā delegāciju vizītēs trešajās valstīs;
52. atzinīgi vērtē visus pasākumus, pateicoties kuriem plašs ieinteresēto personu loks, tostarp

pilsoniskās sabiedrība, pilnībā piedalās VPP procesos; uzsver nepieciešamību EĀDD un dalībvalstīm *UNHRC* pievērst uzmanību satraucošajam jautājumam par NVO darbības apjoma samazināšanos daudzās pasaules valstīs;

Īpašo mandātu turētāji

53. atkārtoti pauž savu stingru atbalstu īpašo mandātu turētājiem; uzsver šo mandātu neatkarības dziļo nozīmību un mudina visas ANO dalībvalstis pilnībā sadarboties ar īpašo mandātu turētājiem, tostarp uzņemt pie sevis attiecīgo valsti apmeklējošās pilnvarotās personas, reaģējot uz viņu steidzamām prasībām rīkoties un saistībā ar aizdomām par pārkāpumiem un nodrošinot pienācīgu to ieteikumu izpildes pārbaudi, kurus ir izteikušas pilnvarotās personas; atbalsta 72 ar īpašo mandātu pilnvaroto ekspertu 2013. gada 10. decembrī izdarīto paziņojumu un ir nobažīties, ka valstu nesadarbošanās ar īpašo mandātu turētājiem traucē šiem ekspertiem īstenot viņu pilnvaras;
54. stingri nosoda visu veidu represijas pret cilvēktiesību aizstāvjiem un aktīvistiem, kas sadarbojas ar VPP procesa un īpašo mandātu turētājiem, jo īpaši Ķīnas gadījumā; aicina *UNHRC* izmeklēt ziņas, kas liek domāt, ka Ķīnas aktīvists *Cao Shunli*, kurš iestājās par pilsoniskās sabiedrības dalību VPP, kopš 2013. gada 14. septembra ir aizturēts; mudina *UNHRC* priekšsēdētāju aktīvi interesēties par šo notikumu un citiem līdzīgiem gadījumiem un mudina visas valstis atbilstoši aizsargāt pret šādiem iebiedēšanas aktiem; uzsver, ka šāda rīcība apdraud visu ANO cilvēktiesību sistēmu;

ES iesaistīšanās

55. atkārtoti apliecina, ka ES aktīva dalība visos ANO cilvēktiesību mehānismos, tostarp *UNHRC*, ir svarīga; mudina ES dalībvalstis to darīt, atbalstot rezolūcijas, tās ierosinot un aktīvi piedaloties diskusijās un interaktīvajos dialogos, un sniedzot paziņojumus; stingri atbalsta to, ka ES aizvien vairāk īsteno pārrobežu iniciatīvas;
56. vēlreiz apliecina, ka ir svarīgi integrēt *UNHRC* kontekstā Ženēvā veikto darbu attiecīgajās ES iekšējās un ārējās darbībās, tostarp Parlamenta darbībās, piemēram, komiteju un starpparlamentārajās delegācijās, un ANO īpašā referenta ieguldījumā komiteju sanāksmēs;
57. mudina Eiropas Savienības īpašo pārstāvi arī turpmāk uzlabot ES cilvēktiesību politikas efektivitāti, saskaņotību un atpazīstamību saistībā ar *UNHRC* un arī turpmāk attīstot ciešu sadarbību ar *OHCHR* un īpašo mandātu turētājiem, un pauž nožēlu par to, ka priekšsēdētāja vietniece / augstā pārstāve nepiedalījās *UNHRC* augsta līmeņa pasākumos;
58. uzsver vēlreiz to, ka ir svarīgi efektīvi koordinēt EĀDD, Komisijas un ES dalībvalstu darbību cilvēktiesību jomā un panākt šo struktūru sadarbību šajā jomā; šajā sakarībā mudina EĀDD palielināt ES darbību saskaņotību, jo īpaši izmantojot ES delegācijas Ženēvā un Ņujorkā un veicot savlaicīgas un plašas konsultācijas, un sniegt „vienas balss” vēstījumu;
59. uzsver, ka ir svarīgi, lai ES dalībvalstis atbalsta *UNHRC*, kopīgi strādājot pie tā, lai nodrošinātu cilvēktiesību nedalāmu un vispārēju piemērošanu, un jo īpaši, ratificējot visus starptautiskos cilvēktiesību instrumentus, kurus minētā struktūra ir izveidojusi; atkārtoti

pauž nožēlu, ka neviena ES dalībvalsts vēl nav ratificējusi Starptautisko konvenciju par visu migrējošu darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību; atkārtoti apgalvo, ka vairākas dalībvalstis vēl arvien nav pieņēmušas un/vai ratificējušas Starptautisko konvenciju par visu personu aizsardzību pret piespiedu pazušanu vai Konvencijas pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu fakultatīvo protokolu vai Starptautiskā pakta par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām fakultatīvo protokolu; atkārtoti prasa, lai visas dalībvalstis ratificētu šīs konvencijas un protokolus; uzsver to, ka ir svarīgi, lai dalībvalstis savlaicīgi iesniegtu savus periodiskos ziņojumus ANO uzraudzības struktūrām; aicina ES aktīvi izstrādāt ES nostāju par agresijas noziegumu un Kampalas grozījumiem;

60. atkārtoti apliecina, ka ir svarīgi, lai ES arī turpmāk atbalstītu *OHCHR* neatkarību, lai nodrošinātu to, ka tas arī turpmāk var īstenot savu uzdevumu efektīvā un objektīvā veidā; uzsver to, ka no *OHCHR* objektivitātes un darbības viedokļa ir būtiski nodrošināt pietiekami lielu finansējumu, jo īpaši ņemot vērā pašreizējo vajadzību atvērt jaunus *OHCHR* reģionālos birojus, ko nosaka jaunās situācijas; uzsver to, ka ir svarīgi nodrošināt finansējuma pietiekamību, lai varētu apmaksāt līgumos noteikto iestāžu pieaugošo darba slodzi; aicina ES uzņemties vadošo lomu, lai nodrošinātu līgumu struktūru sistēmas efektīvu darbību, tostarp attiecībā uz atbilstošu finansējumu;
61. vēlreiz apstiprina to, ka cilvēktiesību aizstāvju aizsardzība ir viena no ES cilvēktiesību politikas prioritātēm; tādēļ augstu novērtē praktisko un finansiālo atbalstu, kas cilvēktiesību aizstāvju steidzamai aizsardzībai un atbalstam piešķirts no Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta (*EIDHR*);
62. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ES īpašajam pārstāvim cilvēktiesību jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO Drošības padomei, ANO ģenerālsekretāram, ANO Ģenerālās asamblejas 68. sesijas priekšsēdētājam, ANO Cilvēktiesību padomes priekšsēdētājam, ANO augstajai cilvēktiesību komisārei un Ārlietu komitejas izveidotajai ES un ANO darba grupai.